

นิพนธ์ต้นฉบับ

พฤติกรรมการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กรณีศึกษาในเขตเทศบาลอำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ

วิรยา บุญรินทร์✉*, กวิสหารินทร์ คณะพันธ์**

* สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

**สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

✉ w.boonrin@sskru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงพรรณนาแบบภาคตัดขวาง มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กรณีศึกษาในเขตเทศบาลอำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ 2) ศึกษาปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กรณีศึกษาในเขตเทศบาลอำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กรณีศึกษาในเขตเทศบาลอำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 324 คน สุ่มตัวอย่างอย่างง่าย โดยการแบ่งชั้นและจับฉลาก วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 64.51) มีอายุ 16 ปี (ร้อยละ 34.57) และกำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ร้อยละ 34.57) ปัจจัยนำ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 58.64 รองลงมา มีความรู้ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 23.15 และมีความรู้ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 18.21 ตามลำดับ ปัจจัยเอื้อมี 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการรับรู้ข่าวสารและการได้รับคำปรึกษาจากบุคคลต่างๆ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการรับรู้ข่าวสารและการได้รับคำปรึกษาจากบุคคลต่างๆ อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 88.89 และการรับรู้ข่าวสารจากบุคคลต่างๆ มีการรับรู้ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 83.33 ปัจจัยเสริม พบว่า การได้รับการสนับสนุนจากพ่อแม่ เพื่อน บุคลากรสาธารณสุข โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการได้รับการสนับสนุนจากพ่อแม่ เพื่อน บุคลากรสาธารณสุข อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 80.00 พฤติกรรมการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียน พบว่า มีพฤติกรรมการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 66.67

จากผลการศึกษาดังกล่าวสามารถนำไปเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการหาแนวทางการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กรณีศึกษาในเขตเทศบาลอำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ และเพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การให้ข้อมูลข่าวสารและการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนและครอบครัว เพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร สถาบันครอบครัว และสถาบันการศึกษา มีบทบาทสำคัญในการปลูกฝังค่านิยมที่ถูกต้อง ส่งเสริมทัศนคติที่ดีในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ และให้ความรู้ในเรื่องการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในกลุ่มวัยรุ่น

คำสำคัญ : พฤติกรรม, การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร, มัธยมศึกษาตอนปลาย

Article info:

Received: Mar 23, 2020

Revised: Aug 26, 2020

Accepted: Aug 27, 2020

Original article

Premature sex protection behavior of high school student Case study: in Kantralak District municipality's area, Sisaket Province

Wiraya Boonrin*✉, Kawittharin Khanaphan **

* Department of Community Health , Faculty of Liberal Art and Sciences, Sisaket Rajabhat University

* **Department of Occupational Health and Safety, Faculty of Liberal Art and Sciences, Sisaket Rajabhat University

✉ w.boonrin@sskru.ac.th

Abstract

Cross-sectional descriptive research its objectives are to study preventive behaviors of premature sexual intercourse and study leading factors, facilitating factors and supplementary factors of upper secondary school students. Case study: in the municipality of Kantharalak District Sisaket Province. Data were collected by using questionnaires from a sample of high school students. Case study: in the municipality of Kantharalak District Sisaket province, 324 people were randomly selected. by dividing layers and drawing lots. The researchers analyzed the data by applying descriptive statistics such as percentage, average and standard deviation.

The results showed that most sample students were female 64.51%, age 16 years old 34.57% and students were studying in grade 4 34.57%. Leading factors found that most students had knowledge about preventing premature sex at a moderate level. Accounting for 58.64%, followed by the knowledge at a high level Accounted for 23.15% and had a low level of knowledge which accounted for 18.21%, respectively. There are 2 supporting factors which are information perception and receiving counseling from various people in the high level. When considering each item, it was found that news perception and counseling from people at a high level were 88.89% and news perception from people at a high level. Representing 83.33%. Additional factors were found that receiving support from parents, friends, health personnel. Overall is at a high level. When considered individually, it was found that 80.00% received support from parents, friends, and public health personnel. Premature sexual intercourse prevention behavior of students, it was found that preterm sexual behavior prevention behavior Overall is at a high level. Accounting for 66.67%.

The results of this study can be used as basic information in finding ways to prevent premature sex of high school students. In the municipality of Kantharalak District Sisaket Province To provide basic information in providing knowledge about preventing premature sex, Providing information and counseling to students and families to prevent premature pregnancy. Family institution and educational institutions play an important role in instilling correct values promote a positive attitude about sex. And providing knowledge in preventing premature sex in adolescents.

Keywords: Behavior, premature sex, high school

บทนำ

วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ภาวะทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม จึงนับว่าเป็นวิกฤตช่วงหนึ่งของชีวิต เนื่องจากเป็นช่วงต่อของวัยเด็กและวัยผู้ใหญ่ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางสังคม ครอบครัวและเศรษฐกิจ ตลอดจนเทคโนโลยีในปัจจุบัน ส่งผลต่อสุขภาพพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และการตั้งครรรค์ในกลุ่มวัยรุ่น วัยรุ่นขาดความเข้าใจเรื่องการคุมกำเนิดอย่างถูกวิธี ไม่สามารถควบคุมอารมณ์หรือตนเอง เมื่ออยู่กับเพศตรงข้าม ถูกกระตุ้นอารมณ์เพศจากสื่อทางลบ และใช้สารเสพติด เหล้า บุหรี่ สิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยเสริมต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นที่สถานการณ์และแนวโน้มขณะนี้น่าเป็นห่วง (วิริยา บุญรินทร์, 2560) ดังนั้นหากวัยรุ่นได้รับการปลูกฝังให้มีความรู้ ทักษะที่ดีในเรื่องเพศ จะช่วยป้องกันวัยรุ่นจากปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรได้

จากการสำรวจ การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นและปัญหาการตั้งครรรค์ก่อนวัยอันควรเป็นปัญหาที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในกลุ่มเด็กนักเรียนในประเทศไทย จาก รายงานสถานการณ์การอนามัยการเจริญพันธุ์ในวัยรุ่นและเยาวชนปี 2559 -2561 จำแนกตามเพศ พบว่าในเพศชายอายุเฉลี่ยของนักเรียนเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกคือ 15.1, 15.2 และ 15.1 ตามลำดับ เพศหญิงอายุเฉลี่ยของนักเรียนเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกคือ 15.4, 15.2 และ 15.5 ตามลำดับ ร้อยละของนักเรียนเคยมีเพศสัมพันธ์ในเพศชาย พบร้อยละ 23.6, 25.9 และ 24.1 ตามลำดับ ในเพศหญิงเคยมีเพศสัมพันธ์พบร้อยละ 18.7, 17.7 และ 16.9 ตามลำดับ (สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2561) ยังพบว่าวัยรุ่นที่ตั้งครรรค์โดยไม่พร้อมมากกว่า 1 แสนราย โดยวัยรุ่นอายุต่ำกว่า 15 ปี มีอัตราตั้งครรรค์โดยไม่พร้อมเพิ่มจาก 4 คนต่อวัน ในปี 2543 เป็น 9 คนต่อวัน ในปี 2556 และวัยรุ่นอายุต่ำกว่า 20 ปี มีอัตราการตั้งครรรค์ไม่พร้อมจาก 240 คนต่อวัน เป็น 334 คนต่อวัน และยังพบการตั้งครรรค์ในเด็กวัยแค่ 10 ปี อีกด้วย (กรมสุขภาพจิต, 2560) นอกจากนี้ข้อมูลปี 2559-2561 พบอัตราป่วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นและเยาวชนอายุ 15-24 ปี พบว่าโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่ได้รับรายงานจำนวน 8 โรค ได้แก่ ซิฟิลิส, หนองใน, หนองในเทียม แผลริมอ่อน, ฝีมะม่วง, เริมที่อวัยวะเพศ, หูดอวัยวะเพศและทวารหนัก และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่น ๆ

(สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2561)

จังหวัดศรีสะเกษ ในปี 2560 พบการตั้งครรรค์ก่อนวัยอันควร จำนวน 851 คน แบ่งเป็นรายอำเภอตามลำดับการตั้งครรรค์ก่อนวัยอันควร ได้แก่ อำเภอกันทรลักษ์ 151 คน อำเภอขุขันธ์ 85 คน อำเภอขุนหาญ 73 คน อำเภอเมือง 61 คน อำเภออุทุมพร 53 คน อำเภอกันทรารมย์ 49 คน อำเภอภูสิงห์ 46 คน อำเภอน้ำเกลี้ยง 37 คน อำเภอศรีรัตนะ 37 คน อำเภอปรังกู 33 คน และอำเภอราษีไศล 31 คน ตามลำดับ (กนิษฐา อินธิจิต และวิริยา บุญรินทร์, 2561) และในปี 2561 พบอัตราการคลอดของหญิง อายุ 15-19 ปี คือพบหญิงคลอดอายุ 15-19 ปี จำนวน 1,495 คน อัตราการคลอดของหญิงอายุ 15-19 ปี คิดเป็น 31.1 สูงเป็นอันดับที่ 11 ของประเทศ (สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2561)

จากสถานการณ์ดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่าวัยรุ่นตั้งครรรค์ส่วนใหญ่กำลังศึกษาเล่าเรียน ส่งผลกระทบต่อพัฒนาการของบุคคล และการพัฒนาสังคมทั้งระยะสั้นและระยะยาวซึ่งไม่สามารถประมาณค่าความเสียหายได้ ดังนั้นจากที่กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรหากขาดความรู้ ความเข้าใจในการป้องกันตนเอง การได้รับการสนับสนุนด้านต่าง ๆ และการได้รับคำปรึกษาจากพ่อแม่ เพื่อน บุคลากรสาธารณสุข ย่อมเกิดผลเสียตามมามากมาย

วัตถุประสงค์การวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาพฤติกรรม การป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตเทศบาลอำเภอ กันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ (2) ศึกษาปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตเทศบาลอำเภอ กันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาเชิงพรรณนาแบบภาคตัดขวาง (Cross-sectional descriptive research) เพื่อศึกษาพฤติกรรม การป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และศึกษาปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอน

ปลาย ในเขตเทศบาลอำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ โดยศึกษาในช่วงเดือนพฤศจิกายน 2561-กุมภาพันธ์ 2562

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ศึกษา คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตเทศบาล อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ สุ่มตัวอย่างอย่างง่ายด้วยการจับฉลาก จำนวน 1 โรงเรียน คือ โรงเรียนกันทรลักษ์วิทยา มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 1,723 คน (ระบบสารสนเทศเพื่อการศึกษา, 2561) โดยมีเกณฑ์คัดเลือก คือ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตเทศบาลอำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ สามารถอ่านฟังเขียนภาษาไทยได้ และยินดีเข้าร่วมการวิจัย

การคำนวณขนาดตัวอย่าง

การคำนวณขนาดตัวอย่าง คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตเทศบาล อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 324 คน คำนวณขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรของการคำนวณกลุ่มตัวอย่างใช้สูตรของ คอแครน (Cochran) สุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Sample Random sampling) โดยการแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) และจับฉลาก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม แบ่งเป็น 5 ส่วนคือ ข้อมูลทั่วไป แบบวัดความรู้ การรับรู้ข่าวสารและการได้รับคำปรึกษา การได้รับการสนับสนุนจากพ่อแม่ เพื่อน บุคลากรสาธารณสุข และพฤติกรรมการป้องกันการใช้เพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร มีการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน และนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 30 คนเพื่อหาความน่าเชื่อถือ (Reliability) ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach, s Alpha) ดังนี้ ด้านการรับรู้ข่าวสารและการได้รับคำปรึกษาเท่ากับ 0.70 ด้านการได้รับการสนับสนุนจากพ่อแม่ เพื่อน บุคลากรสาธารณสุขเท่ากับ 0.70 และพฤติกรรมการป้องกันการใช้เพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเท่ากับ 0.70 ด้านความรู้ ทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder-Richardson ค่าความเชื่อมั่นได้ 0.69

การพิทักษ์สิทธิตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ผ่านการขอจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์จาก คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ เลขที่ 013/2562 ก่อนเก็บข้อมูลได้ขออนุญาต ผู้ปกครองนักเรียน ครูประจำชั้น เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงให้เข้าร่วมการวิจัย และระหว่างดำเนินการวิจัยได้คำนึงถึงการรักษาความลับ และผลกระทบที่มีผลต่อการเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

1 ข้อมูลส่วนบุคคล

พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตเทศบาลอำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 64.51 รองลงมาคือ เพศชาย ร้อยละ 35.49 มีอายุ 16 ปี ร้อยละ 34.57 รองลงมา มีอายุ 17 ปี ร้อยละ 34.26 และอายุ 18 ปี ร้อยละ 31.17 ตามลำดับ กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ร้อยละ 34.57 รองลงมา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ร้อยละ 34.26 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 31.17 ตามลำดับ ดังตารางที่ 1

2. ปัจจัยนำ

พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตเทศบาลอำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ ส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการใช้เพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 58.64 รองลงมา มีความรู้ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 23.15 และระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 18.21 ตามลำดับ ดังตารางที่ 2

3. ปัจจัยเอื้อ

ปัจจัยเอื้อ มี 2 ด้าน ได้แก่ การรับรู้ข่าวสารและการได้รับคำปรึกษาจากบุคคลต่าง ๆ และการรับรู้ข่าวสารจากบุคคลต่าง ๆ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตเทศบาลอำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า มีการรับรู้ข่าวสารและการได้รับคำปรึกษาจากบุคคลต่าง ๆ โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 88.89 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยปานกลางของการรับรู้

ข่าวสารจากบุคคลต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 11.11 ดังตารางที่ 3 และการได้รับคำปรึกษาจากบุคคลต่าง ๆ พบว่า มีการได้รับคำปรึกษาจากบุคคลต่าง ๆ โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 83.33 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยปานกลางของการได้รับคำปรึกษาจากบุคคลต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 16.67 ดังตารางที่ 4

4. ปัจจัยเสริม

การได้รับคำสนับสนุนจากพ่อ แม่ เพื่อน บุคลากรสาธารณสุข ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตเทศบาลอำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า มีการได้รับคำสนับสนุนจากพ่อ แม่ เพื่อน บุคลากรสาธารณสุข โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการได้รับคำสนับสนุนจากพ่อ แม่ เพื่อน บุคลากรสาธารณสุข อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 80.00 ซึ่งพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยปานกลางของการได้รับคำปรึกษาจากบุคคลต่าง ๆ ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 20.00 ดังตารางที่ 5

5. พฤติกรรมการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตเทศบาลอำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตเทศบาลอำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ มีพฤติกรรมการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมา อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.67 และระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 1.66 ตามลำดับ ดังตารางที่ 6

อภิปรายผลการวิจัย

1. ข้อมูลส่วนบุคคล

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตเทศบาลอำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 64.51 มีอายุ 16 ปี ร้อยละ 34.57 และกำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ร้อยละ 34.57 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สุณีย์ กันแจ่ม และคณะ (2560) ที่พบว่า ลักษณะส่วนบุคคลไม่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สามารถอธิบายได้ว่า พบค่าขนาดอิทธิพลของความเสียงในการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$) เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ การดื่มเครื่องดื่ม

แอลกอฮอล์ การใช้สารเสพติด ทศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ แบบคู่นอนชั่วคราวและแบบเสรี ซึ่งมีค่าความเสี่ยงเท่ากับ 7.71, 6.41, 2.49, 1.87 เท่า

2. ปัจจัยนำ

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตเทศบาลอำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ ส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 58.64 รองลงมา มีความรู้ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 23.15 และระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 18.21 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิธิพงศ์ ศรีบุญจมาศ และคณะ (2559) ที่พบว่า ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก อยู่ในระดับปานกลาง อธิบายได้ว่าความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ไม่ส่งผลต่อพฤติกรรม การป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารรับรู้เกี่ยวกับประโยชน์ของการป้องกันการตั้งครรภ์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์และตัดสินใจ ปฏิบัติในการป้องกันการตั้งครรภ์ ส่งผลให้นักเรียนมีทักษะความรู้ในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ มีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ มีความรู้เรื่องการป้องกันผลกระทบที่เกิดขึ้นและการดูแลตนเองให้ปลอดภัยก่อนและภายหลังการมีเพศสัมพันธ์ ทำให้มีพฤติกรรมการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ไม่แตกต่างกัน

3. ปัจจัยเอื้อ

ปัจจัยเอื้อ มี 2 ด้าน ได้แก่ การรับรู้ข่าวสารและการได้รับคำปรึกษาจากบุคคลต่าง ๆ และการรับรู้ข่าวสารจากบุคคลต่าง ๆ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตเทศบาลอำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า มีการรับรู้ข่าวสารจากบุคคลต่าง ๆ โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 88.89 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยปานกลางของการรับรู้ข่าวสาร อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 11.11 และการได้รับคำปรึกษาจากบุคคลต่าง ๆ พบว่า มีการรับรู้คำปรึกษาจากบุคคลต่าง ๆ โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 83.33 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยปานกลางของการได้รับ

คำปรึกษาจากบุคคลต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 16.67 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของนลินี มุ่งสมศรี (2554) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของโปรแกรมการให้สุขศึกษา โดยการประยุกต์ทฤษฎีแรงจูงใจเพื่อป้องกันโรคร่วมกับแรงสนับสนุนทางสังคม เพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของแกนนำนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อำเภอเมืองหนองบัวลำภู จังหวัดหนองบัวลำภู โดยการจัดกิจกรรมสร้างสัมพันธ์ภาพ การสนทนากลุ่มการบรรยาย การให้ข้อมูลข่าวสารคำแนะนำ การสนับสนุนคู่มือเอกสาร การให้ของรางวัล โดยผู้ปกครอง ครู เพื่อน พบว่า สามารถทำให้แกนนำนักเรียน มีความรู้ การรับรู้ ความรุนแรงของโรค การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรค การรับรู้ความสามารถของตนเอง ความตั้งใจและการได้รับแรงสนับสนุนทางสังคม ดีขึ้นกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการการรับรู้ข่าวสารและการได้รับคำปรึกษาจากบุคคลต่าง ๆ และการรับรู้ข่าวสารจากบุคคลต่าง ๆ ส่งผลให้นักเรียนได้รับข้อมูลข่าวสารและการได้รับคำปรึกษาในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

4. ปัจจัยเสริม

การได้รับคำสนับสนุนจากพ่อ แม่ เพื่อน บุคลากรสาธารณสุข ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตเทศบาลอำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า มีการได้รับคำสนับสนุนจากพ่อ แม่ เพื่อน บุคลากรสาธารณสุข โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการได้รับคำสนับสนุนจากพ่อ แม่ เพื่อน บุคลากรสาธารณสุข อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 80.00 ซึ่งพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยปานกลางของการได้รับคำปรึกษาจากบุคคลต่าง ๆ ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 20.00 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ชัยนัย ดิยะไพธาดา (2555) ศึกษาผลของโปรแกรมสุขศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ทฤษฎีแรงจูงใจเพื่อป้องกันโรคร่วมกับ แรงสนับสนุนทางสังคมเพื่อการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและการป้องกัน การตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนแห่งหนึ่ง อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ผลการศึกษาพบว่าการได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมเพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและการป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรของกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบก่อนการทดลองและหลังการทดลอง พบว่าหลังทดลองกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนภายใน

กลุ่มเปรียบเทียบ พบว่าหลังทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบก่อนทดลองและหลังการทดลอง ก่อนทดลอง พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการได้รับคำสนับสนุนจากพ่อ แม่ เพื่อน บุคลากรสาธารณสุข ในให้ข้อมูลข่าวสาร คำแนะนำต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนแต่ส่งผลให้นักเรียนได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

5. พฤติกรรมการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตเทศบาลอำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตเทศบาลอำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ มีพฤติกรรมการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมา อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.67 และระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 1.66 ตาม ลำดับ สอดคล้องกับการศึกษาของนุรี จุมพอง (2557) ศึกษาผลของโปรแกรมการเรียนรู้เพศศึกษาแนวใหม่ต่อพฤติกรรมการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ของวัยรุ่นตอนต้น ตำบลแสงสว่าง อำเภอนองแสง จังหวัดอุดรธานี ผลการศึกษาพบว่า หลังการทดลอง นักเรียนกลุ่มทดลองมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์สูงขึ้นมากกว่าก่อนการทดลอง และสูงกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.05$) แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

ข้อเสนอในการใช้ประโยชน์และการใช้วิจัยในครั้งต่อไป

1. ครอบครัวควรเป็นสถาบันแรกที่ต้องให้ความรักความเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ของวัยรุ่น พ่อแม่ต้องทำให้ลูกเกิดความไว้วางใจไม่อายหรือกลัวที่จะปรึกษาเรื่องเพศ พ่อแม่ ผู้ปกครองควรเป็นที่ปรึกษาที่ดี ตอบคำถามต่าง ๆ อย่างเปิดเผย ควรอยู่ใกล้ชิดกับลูก อย่าปล่อยปละละเลยให้เด็กต้องเผชิญปัญหาต่าง ๆ รวมทั้งปัญหาทางเพศโดยลำพัง พ่อแม่ ผู้ปกครองจะต้องมีทัศนคติที่ดีในเรื่องเพศต้องปลูกฝัง สร้างทัศนคติและจิตสำนึกที่ดีให้แก่ลูก สอนให้รู้จักให้เกียรติเพศตรงข้าม สอนให้รู้คุณค่าในเพศของตน

2. พ่อแม่ ผู้ปกครองเป็นผู้ดูแลใกล้ชิดกับวัยรุ่นมากที่สุด จึงควรมีบทบาทหน้าที่ช่วยสนับสนุนข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพ คัดกรอง เลือกรอง การบริโภคสื่อต่าง ๆ ของวัยรุ่น พ่อแม่ ผู้ปกครองควรจะต้องก้าวให้ทันอิทธิพล และความทันสมัยของสื่อต่าง ๆ อย่าปล่อยให้วัยรุ่นต้องบริโภคสื่ออย่างไร้ขอบเขต โดยเฉพาะสื่อที่เน้นกระตุ้นพฤติกรรมทางเพศให้ไปในทางที่เหมาะสม รวมไปถึงการอบรมสั่งสอนถึงการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การเที่ยวสถานบันเทิง การคบเพื่อนต่างเพศ การแต่งเนื้อต้องตัวเพศตรงข้าม และการแต่งกายล่อแหลม เพราะเป็นปัจจัยที่เสี่ยงต่อการเกิดเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรได้

3. สถาบันการเรียนรู้ ครู อาจารย์ เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการให้ความรู้เด็กโดยตรง ครูผู้สอนต้องมีทัศนคติที่ดีต่อเรื่องเพศก่อน เพราะโดยปกติหากจะสอนให้เด็กยอมรับหรือเชื่อในสิ่งที่สอนตัวครูผู้สอนเองจะต้องเชื่อมั่นและเห็นคุณค่าของสิ่งที่สอนอยู่เสมอ อีกทั้งบุคลิกภาพของครูผู้สอนในเรื่องเพศมีอิทธิพลต่อการเรียนการสอน การรู้จักสื่อความหมายและเทคนิคในการสอนเพื่อให้เด็กรู้เรื่องและเข้าใจง่าย ไม่กลัวหรืออายที่จะแสดงความคิดเห็นหรือถามข้อสงสัย สอนให้เด็กตระหนักถึงผลและการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ตลอดจนการสอนคุมกำเนิดอย่างมีประสิทธิภาพ

4. หน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น โรงเรียน สถานบริการสาธารณสุข จัดกิจกรรมหรือโครงการ ควรมีการรณรงค์เชิงรุกเพื่อให้ความรู้ แก่นักเรียน หรือมีการส่งเสริมการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การเล่นเกมกีฬา หรือการแสดงดนตรีให้นักเรียนรู้สึกผ่อนคลาย มีความสนุกสนาน และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

5. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับบริบทโดยรอบที่จะส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมเสี่ยงที่จะนำไปสู่การตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนโรงเรียนกันทรลักษณ์วิทยา เช่น การมีพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการถูกล่วงละเมิดทางเพศ เป็นต้น เพื่อหาสาเหตุและปัจจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปสู่การวางแผน และการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตเทศบาลอำเภอกันทรลักษณ์ จังหวัดศรีสะเกษ ในอนาคต

6. ควรศึกษาการพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน ครู และบุคลากรสาธารณสุข เพื่อใช้เป็นแรงสนับสนุนทางสังคมในการป้องกันการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น โดยให้เกิดการมีส่วนร่วมของชุมชน

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบคุณ นายสุรัชย์ อินทะนา นางสาวสุรภา มณีวงษ์ นางสาวสุภาพร พลน้า นางสาวกมลวรรณ ศรีจวน และนางสาวอณัญพร อินธิเดช สำหรับรายงานฉบับสมบูรณ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิจัย ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย ที่ได้ให้คำชี้แนะที่เป็นประโยชน์ ตลอดจนตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการทำวิจัยนี้ รวมถึงขอขอบคุณ คณะครู ผู้ปกครอง และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนกันทรลักษณ์วิทยา จังหวัดศรีสะเกษ ที่ให้ความร่วมมือ และเข้าร่วมวิจัยและตลอดการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- กนิษฐา อินธิจิต, วิรยา บุญรินทร์ และแสงมณี วงศ์สุวรรณ. (2561). การบูรณาการข้อมูลปัญหาด้านเด็กและเยาวชนจังหวัดศรีสะเกษ. (รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์). ศรีสะเกษ: มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ.
- กรมสุขภาพจิต. สถานการณ์สภาพปัญหาวัยรุ่นคลินิกให้คำปรึกษาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมโรงพยาบาลศรีสะเกษ. (2560). สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2560, เข้าถึงได้จาก <https://www.dmh.go.th>.
- ชันชัย ดิยะไพธาดา. (2555). ผลของโปรแกรมสุขศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ทฤษฎีแรงจูงใจเพื่อป้องกันโรคร่วมกับ แรงสนับสนุนทางสังคมเพื่อการป้องกัน พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและการป้องกัน การตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนแห่งหนึ่ง อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ปริญญาสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นลินี มุ่งสมัคร. (2554). ประสิทธิภาพของโปรแกรมสุขศึกษาในการประยุกต์ทฤษฎีแรงจูงใจเพื่อป้องกันโรคร่วมกับแรงสนับสนุนทางสังคมเพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของแก่นน่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู. วิทยานิพนธ์ปริญญาสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นิธิพงศ์ ศรีเบญจมาศ, กิ่งแก้ว สำรวยรื่น, อนงนาฏ คงประชา และอรสา ภูเจริญ. (2559). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก. การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ครั้งที่ 3 (ฉบับที่ 2), 260-272.
- นุชรี จูมฟอง. (2557). ผลของโปรแกรมการเรียนรู้เพศศึกษาแนวใหม่ต่อพฤติกรรมป้องกันการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ของวัยรุ่นตอนต้น ตำบลแสงสว่าง อำเภอหนองแสง จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มณีนรุต ธีรวิวัฒน์, อิมามี่ และอนุชิต วรกา. (2559). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นหญิง กรณีศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดกาญจนบุรี. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา. 46 (3), 284-298.
- ระบบสารสนเทศเพื่อการศึกษา. (2561). โรงเรียนกันทรลักษณ์วิทยา. ข้อมูลเมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 2560.
- วิรยา บุญรินทร์. (2560). ตำราการส่งเสริมสุขภาพ. มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ. จังหวัดศรีสะเกษ.
- สุนีย์ กันแจ่ม, ฤทธาภรณ์ สัจธรรม, อนามัย เทศกะทีก และวันสรา เชาวน์นิยม (2560). ความเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นชายกับเพื่อนหญิง. วารสารวิจัยทางวิทยาศาสตร์สุขภาพ. 11 (ฉบับพิเศษ), 64-73.
- สำนักสถิติสังคมสำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2560). การสำรวจสถานการณ์เด็กและสตรีใน 14 จังหวัดของประเทศไทย พ.ศ. 2558-2559. ค้นเมื่อ 27 พฤศจิกายน 2561. เข้าถึงได้จาก www.nso.go.th.
- สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (2561). สถานการณ์การอนามัยการเจริญพันธุ์ในวัยรุ่นและเยาวชน นนทบุรี: กระทรวงสาธารณสุข.
- ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2557). ข้อมูลจดทะเบียนการเกิดกลุ่มวิชาการและระบบสารสนเทศการจดทะเบียนสำนักบริการ ทะเบียน กรมการปกครอง. สืบค้นเมื่อ 27 พฤศจิกายน 2561, เข้าถึงได้จาก : <https://ict.moph.go.th>.

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล (n=324)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (n=324)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	115	35.49
หญิง	209	64.51
รวม	324	100.00
อายุ (ปี)		
16 ปี	112	34.57
17 ปี	111	34.26
18 ปี	101	31.17
รวม	324	100.00
ระดับชั้นมัธยมศึกษา		
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	112	34.57
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	111	34.26
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	101	31.17
รวม	324	100.00

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตเทศบาล อำเภอกันทรลักษณ์ จังหวัดศรีสะเกษ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ระดับคะแนนความรู้	คะแนน	จำนวน (n=324)	ร้อยละ
น้อย	0 - 8	59	18.21
ปานกลาง	9-11	190	58.64
มาก	12 - 15	75	23.15
รวม		324	100.00

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการได้รับรู้ข่าวสารจากบุคคลต่าง ๆ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตเทศบาลอำเภอ กันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ

ข้อที่	การได้รับรู้ข่าวสารจากบุคคลต่าง ๆ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1	ท่านได้รับข้อมูลเกี่ยวกับทักษะการปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์จากสื่อโฆษณาทางโทรทัศน์	3.60	0.85	มาก
2	ท่านได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการวางตัวกับเพื่อนต่างเพศจากครอบครัว	3.91	0.86	มาก
3	ท่านได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการไปเที่ยวสถานบันเทิงจากกลุ่มเพื่อน	3.51	1.03	มาก
4	ท่านได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิเสธการดื่มสุราจากครอบครัว	3.90	1.06	มาก
5	ท่านได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรจากโรงเรียน	4.16	0.88	มาก
6	ท่านได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรจากครอบครัว	4.02	0.97	มาก
7	ท่านฟังคำแนะนำเรื่องเพศ และการคบเพื่อนต่างเพศ จากบุคคลต่าง ๆ แล้วพบว่าไม่ค่อยเข้าใจ เนื้อหาบ่อยครั้งแค่ไหน	3.27	1.09	มาก
8	ท่านได้อ่านเอกสารเกี่ยวกับเรื่องการปฏิบัติตนในการดูแลสุขภาพทางเพศและการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร	3.84	0.93	มาก
9	ท่านโน้มน้าวให้บุคคลอื่นยอมรับข้อมูลปฏิบัติตนในการดูแลสุขภาพทางเพศและการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร	3.65	0.97	ปานกลาง
รวม		3.76	0.96	มาก

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการได้รับคำปรึกษาจากบุคคลต่าง ๆ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตเทศบาล อำเภอ กันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ

ข้อที่	การได้รับคำปรึกษาจากบุคคลต่าง ๆ	$\bar{X}$	SD	ระดับการรับรู้
1	ท่านได้รับคำปรึกษาเกี่ยวกับการปฏิเสธการอยู่สองต่อสองกับเพศตรงข้ามจากอาจารย์แนะแนว	3.92	0.93	รับรู้มาก
2	ท่านได้รับคำปรึกษาเกี่ยวกับการหลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรจากอาจารย์ที่ปรึกษา	3.98	0.92	รับรู้มาก
3	ท่านได้รับคำปรึกษาเกี่ยวกับผลกระทบที่วัยรุ่นหญิงได้รับจากการมีเพศสัมพันธ์จากอาจารย์ประจำวิชาสุขศึกษา	4.15	0.96	รับรู้มาก
4	เมื่อเพื่อนชวนดื่มสุราหรือของมีเมา ท่านจะยอมรับคำชวนนั้น	2.69	1.41	รับรู้มาก
5	เมื่อเพื่อนชวนไปสถานบันเทิง ท่านจะปฏิเสธคำชวนนั้น	3.31	1.45	รับรู้มาก
6	เมื่อเพื่อนชวนไปดูหนัง วิดีทัศน์ ภาพยนตร์และอินเทอร์เน็ต กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ท่านจะปฏิเสธคำชวนนั้น	3.44	1.41	รับรู้มาก
7	ท่านได้รับคำปรึกษาเกี่ยวกับ การคบแฟนจากเพื่อน	3.41	2.48	รับรู้มาก
8	ท่านได้รับคำปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องการป้องกัน การอยู่ร่วมกัน สองต่อสองกับเพื่อน	3.59	1.09	รับรู้มาก
9	ท่านได้รับคำปรึกษาเกี่ยวกับความเสี่ยงที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์จากเพื่อน	3.42	1.11	รับรู้มาก
10	ท่านได้รับคำปรึกษาเกี่ยวกับการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรจากบุคลากรสาธารณสุข	3.53	1.1	รับรู้มาก
11	ท่านได้รับคำปรึกษาเกี่ยวกับการใช้เหตุผลวิเคราะห์ข้อดีข้อเสียของผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์จากสถานบริการสาธารณสุข	3.71	1.05	รับรู้ปานกลาง
12	ท่านได้รับคำปรึกษาเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศจากบุคคลต่าง ๆ	3.8	0.95	รับรู้ปานกลาง
รวม		3.58	1.23	มาก

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการได้รับคำแนะนำจากพ่อแม่ เพื่อน บุคลากรสาธารณสุข ในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตเทศบาลอำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ

ข้อที่	การได้รับคำแนะนำจากพ่อแม่ เพื่อน บุคลากรสาธารณสุข	$\bar{X}$	SD	ระดับการได้รับ
1	สมาชิกในครอบครัวให้คำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร	4.08	0.92	ได้รับมาก
2	สมาชิกในครอบครัวพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ประสานการณ์เกี่ยวกับการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร	3.34	1.08	ได้รับมาก
3	เพื่อนพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ประสานการณ์เกี่ยวกับการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร	3.46	1.09	ได้รับมาก
4	เจ้าหน้าที่,บุคลากรสาธารณสุข ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร	3.51	1.08	ได้รับมาก
5	เพื่อนจะคอยห้ามเมื่อฉันจะไปเที่ยวกลางคืนกับเพื่อนชายเพียงลำพังสองต่อสอง	3.52	1.29	ได้รับมาก
6	ถ้าเพื่อนชวนไปเที่ยวสถานเริงรมย์จะต้องไปด้วยเสมอ	2.31	1.33	ได้รับมาก
7	บุคลากรด้านสาธารณสุขได้จัดอบรมให้คำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร	3.34	1.18	ได้รับมาก
8	ท่านได้รับคำแนะนำจากแพทย์ด้านสุขภาพเกี่ยวกับการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร	3.19	1.15	ได้รับมาก
9	ท่านได้เข้าร่วมโครงการของหน่วยงานสาธารณสุขเกี่ยวกับการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร	3.03	1.24	ได้รับปานกลาง
10	สมาชิกในครอบครัวห้ามไม่ให้มีแฟนหรือไปเที่ยวกลางคืนกับผู้ชาย	3.35	1.3	ได้รับปานกลาง
รวม		3.31	1.16	มาก

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตเทศบาลอำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ

ข้อที่	พฤติกรรมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1	ท่านหลีกเลี่ยงการมีนัดหมายกับเพศตรงข้ามในยามวิกาล	3.7	1.52	ปฏิบัติมากที่สุด
2	ท่านหลีกเลี่ยงการดื่มเหล้าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือสารเสพติดทุกชนิด	3.7	1.37	ปฏิบัติมาก
3	ท่านคิดว่าวัยรุ่นหญิงควรแต่งกายเรียบร้อยและนิสัยดีไม่ควรแต่งกายในลักษณะที่อวดให้ผู้อื่นพบเห็นเกิดอารมณ์ทางเพศเช่นเสื้อสายเดี่ยวเสื้อเกาะอกกระโปรงสั้นและกางเกงรัดรูปเกินไป	4.19	1.02	ปฏิบัติมาก
4	ท่านหลีกเลี่ยงการคบเพื่อนหรือออกเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศที่ไม่รู้จักกันดีพอ	3.81	1.26	ปฏิบัติมาก
5	ท่านคิดว่าวัยรุ่นชายหญิงควรวางตัวต่อกันอย่างสุภาพให้เกียรติซึ่งกันและกันและไม่ควรมีการล่วงเกินทางเพศหรือวางตัวสนิทสนมได้คิดเกินไป	4.25	0.97	ปฏิบัติมาก
6	ท่านสำเร็จความใคร่ด้วย ตนเองในสถานการณ์ที่เหมาะสมการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นทางออกที่ดีทางหนึ่ง ใช้เป็นไม้ตายสุดท้ายควรทำในที่ลับ และอย่าพร่ำเพ้อจนเกินไป	2.84	1.58	ปฏิบัติปานกลาง
รวม		3.74	1.28	มาก